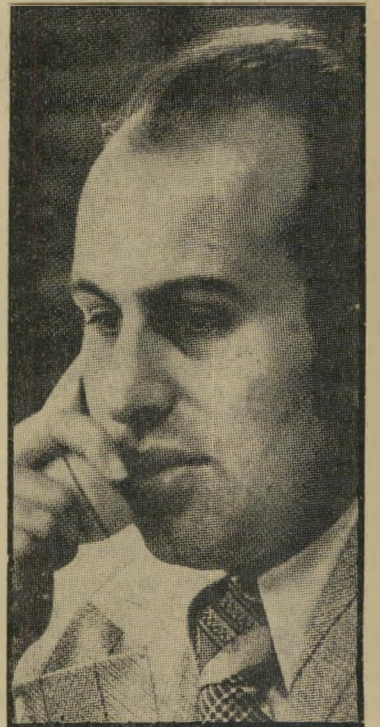

בנק „המיזרחי“ בהוליווד

בנקאי קליין
הכספים חדלו לזרום

לפני שנים אחדות הקים הבנק הברה שלובה בשם „בוורליהילס בנקורפ“, שנכנסה בעיקר לעיסקי-מקרקעין. הברה זו הקימה חברה-בת להשקעות בינלאומיות בשם „אוברסז דיברסי סיזי אקוויטי“, וזו האחרונה הקימה נציגות בישראל בשם „יוזמה“, שנוהלה על-ידי מיכאל גייגר הנימרץ.

כל עוד העסקים בהוליווד עלו יפה, זרמו גם כספים רבים לישראל באמצעות „יוזמה“, שפתחה מישרדים במיגדל שלום בתל-אביב. „יוזמה“ קנתה 36% במפעלי סניגיה-הגילוח „פרמה-שרפ“, ועוד 40% במפעל-הסריגים „ג'רקולי“, וכן השקיעה מיליונים רבים בקרקעות. גולת הכותרת של „יוזמה“ היתה התקשרות בין הבנק בהוליווד לבין בנק „המיזרחי“ בישראל.

הבנק ההוליוודי היה צריך להשקיע שני מיליון דולר בשיטריהו של בנק „המיזרחי“. נחתם חוזה, והועברו בפועל חצי מיליון דולר — כאשר אירע האסון.

„בוורליהילס בנקורפ“ הסתבכה ב-עיסקי-מקרקעין עם חברת-הענק של יהודי הרולד קליין, קליין הקים חברה בשם „אורבנטיקס“, שעם התמורטותה לפני חודשים אחדים סיבכה גדולים וטובים כמו „פורד“ (18 מיליון דולר), או „פורסט נשיונל סיטי“ (5 מיליון דולר). עיקר ההשקעה היתה של „בוורליהילס בנקורפ“, שהתמוטטה עקב כך. הבנק המייסד נמכר לבנק אחר („ולשפרגו“), והכספים חדלו לזרום לישראל. התוכניות של בנק „המיזרחי“ עלו על שרטון, אם כי חצי מיליון הדולר שהועברו כבר, אינם הולכים ברגל.

מיכאל גייגר טוען כי „יוזמה“ לא נפגעה כלל ממה שקרה בהוליווד, שכן החברה בנוייה עכשוו על משקיעים מ-דום-אמריקה ולא על החברות האמריקאיות. מכל מקום, כל ההשקעות עד כה נעשו בכסף מזומן שהועבר מארה״ב, והוא בטוח כאן.

כל מי שחושב כי אין קשר בין בנק „המיזרחי“ להוליווד, אינו אלא טועה. או ליתר דיוק, הקשר הוא עם בוורליהילס. הפרוור המהודר של לוס-אנג'לס, הגובל עם הוליווד. ובכן, בוורליהילס היה בנק סולידי ושמו „בוורליהילס נשיונל-בנק“, שמנה בין לקוחותיו גם את גרטה גארבו וויל גורגס.

הבורסה עליית המדר

ביוולי - 1.5% בלבד

חישובים ראשוניים של כלכלנים מ-איים, כי המדר יעלה ביוולי באחוז וחצי בלבד — דבר שיתרום ללא ספק לגל מכירות של איגרות הממשלה הצמודות למדד. תוספת מדד זו היא אומנם גדולה יותר מאשר עליית המדר ביוני, 0.3%, אולם יש להביא בחשבון כי במחצית הראשונה של השנה היתה תוספת של יותר מ-3% לחודש כך שעליית המדר ביוולי היא נמוכה בהרבה מתיקנות המשקיעים באיגרות צמודות-מדד. התוספת במדד בעיקר על-ידי הגדלת היטל היבוא, גידול מ-25% ל-

דיסקונט קנה מניות „כלל“

בנק „דיסקונט“ קנה חבילת מניות „כלל“, שהיתה רכושה של מישפחת עוזי נתנאל, לשעבר מבעלי „החברה המרכזית“. למעשה החליף נתנאל את מניות „כלל“ שקיבלת תמורת מניות „החברה המרכזית“, במניות של „דיסקונט“ (אי.די.בי.). שער החליפין היה 220 בקירוב. רכישת המניות על-ידי „דיסקונט“ נעשתה במסגרת ההסדר בין „דיסקונט“ לבנק „הפועלים“, על שמירת האיוון בין השניים בעלות על מניות „כלל“.

במדינה

מישטרה

האשמה - ידיד ערבי

„זונה!“ צעק החוקר על הצעירה היהודיה שנעצרה על שאירחה בכיתה את ידידה הערבי

לבעל הדירה ברחוב ליאון בלום 2 ב-חיפה, משה בוכבוטרביד, ציפתה בשבוע שעבר הפתעה גדולה. הוא הגיע אל המקום במטרה פשוטה, לגבות את שכר-הדירה מן הדיירת. אלא שאז גילה בדיקה השייכת לו את הערבי נסוחי דרוויש (25). בחברת יהודיה.

צו של יופי. אותה שעה שהתה הדיירת שלו, נועה קצירגנסקי, בביתה של חברה אחרת. החלימה שם מניתוח בעל-הדירה, שנדהם למצוא בדירה בחור ערבי ובחורה יהודיה יחד, מהגם ששר כרת הדירה המקורית לא נמצאה שם כלל. מיהר להחרים את תעודת-הזהות של נסוחי, ולהוציא את המישטרה.

חך זמן קצר הגיעו חמישה שוטרים, וביקשו לערוך חיפוש בדירה. אך נועה קצירגנסקי, הדיירת, שהגיעה בינתיים למקום, סירבה לכך בתוקף. דרשה שיביאו צו חתום על-ידי שופט. השוטרים חזרו על עיקבותיהם כלעומת-

דיירת קצירגנסקי
„סינופת!“

שבאו, אך כעבור זמן-מה שבו, מצוידים בצורח-פישה. והחלו מחפשים בדירה אחר חומר מסוכן, הקשור באירוגני-חבלה. ה-חומר החשוד היה עיתונים בערבית. ספ-רים כתובים ערבית, ועיתונים לבנוניים. ידידה הערבי של נועה, נסוחי דר-וויש, נעצר במקום. ואילו את חברתו ה-יהודיה הזומי השוטרים לחקירה במטה מישטרת חיפה. שם נודע לה שגם היא עצורה.

מעצר בגלל ידידות. נועה קציר-גינסקי נולדה בצרפת. בהיותה בת שלוש וחצי עקרו הוריה לארגנטינה. האב, שמריתו קצירגנסקי, משורר ועיתונאי ב-שפת אידיש, השתקע עם מישפחתו ב-בואנוס-אירס.

בשנת 1969 עלתה נועה לבדה ארצה. בשנת 1972 סיימה את לימודה בחוג ל-סיפורת באוניברסיטה העברית בירושלים, ועבדה תקופה מסוימת כמזכירה אצל עורך-דין, ובמשרות חינוכיות עם ילדים תלמידי בתי-ספר עממיים.

היא שכרה לה דירה בחיפה, בשכר חודשי בסך 400 ל"י, לא שיערה בנפשה כי תוכחותה ליד ידידה הערבי בדירתה תוביל אותה לידו מעצר במישטרה. שעות אחדות לאחר המעצר שוחררו העצורים, אך עוד קודם-לכן הספיקו ה-חוקרים לגרום לנועה הלם נוסף. „איך זה שבתורה כמוך הולכת עם ערבי?“ שאל אותה אחד החוקרים בכעס. שטר אחר כינה אותה, לדבריה, „זונה“ ו„סינופת“.

הלך המר. משה בוכבוטרביד, בעל-הדירה, אף הוא לא נשאר חייב. הוא מצא דרך משלו להתנקם בדידת כסויית-השוכה שלו. שהעזה לארח בחור ערבי (המשך בעמוד 26)

דולרים

מזוייפים

מציפים את השוק

כמה חברות-תעופה מסרבות לקבל דולרים מקוני-כרטיסים, ללא בדיקות בבנק. לאחרונה אירעו כמה מיקרים ש-חברות-תעופה מכרו כרטיסים תמורת דולרים מזוייפים.

„ט.ו. איי“, למשל, מעדיפה לקבל טרוולרס-צ'ק, כאשר מציעים לה דולרים, היא לוקחת אותם יחד עם המצע לבנק, כדי לבדוק את מהימנותם. מחברת „ט.ו. איי“, מסרו, כי הדול-רים המזוייפים מופיעים בשטרות של 20, 50 ו-100 דולר.

תעלומת

רשת „עמל“

ברשימת היצואנים של מישרד-המיס-חרוהתעשייה מופיעה, כיצואן מצטיין, רשת בתי-הספר המיקצועיים של ההס-תדרות, „עמל“. לפי נתונים יצאה ה-רשת בשנת 1973 ב-661 אלף דולר. הספר אף מצוין כי מיספרה כיצואן הוא 39958.

מכיוון שלא ידוע על כל יצוא של רשת בתי-הספר „עמל“, פנה המדור ב-שאלות לראשי הרשת. הם השיבו כי כל זה היה טעות, כי שלחו למישרד-המיסחרוהתעשייה את תעודת היצואן המצטיין בחזרה, ובכלל אין הם מייצאים אף אגורה אחת וברור שגם לא דולרים. אם אכן טעות הדבר, כיצד ייתכן שתיווצר טעות בסדר-גודל כזה, ומי ערב לכך שעוד „יצואנים מצטיינים“ שאינם מייצאים דבר, יזכו בתמריצים, תעודות וכבוד שאינם מגיעים להם?

לנציה תספוג

התייקרות

הודעת יצרני-המכוניות האיטלקיים על העלאת-מחירים כללית בשיעור של 15%, לא תחול על מכוניות „לנציה“ ו„אטו-ביאנקו“, היבוא, רמלי אונג'ר, הגיע ל-הסדר עם היצרנים, על סניגת מרבית ההתייקרויות תמורת מיקדמה של מחצית ממחיר המכונית, שהוא מעביר בתחילת השנה ליצרנים.

אונג'ר מהפס עתה מיגרש באיזור תל-אביב, כדי להקים עליו מרכז לשיוק ו-שירות למכוניות שהוא מייבא.

המפסידים

כמה ישראלים שהחזיקו בפיקדונות-מטבע בסניף הלונדוני של „בנק ארץ-ישראל-בריטניה“, שוקלים פנייה לבית-המישפט שיחייב את „בנק-ישראל“ להח-זיר להם את פיקדונותיהם, כפי שמחזי-רים אותם למפקדים בבנק בתל-אביב. מסתבר כי ישראלים רבים הפקידו מטבע זר בסניף הלונדוני ששילם רבית גבוהה, והלכו בכך בעקבות „בנק-ישראל“ עצמו, שהפקיד בסניף זה 30 מיליון מרקים גרמניים ועוד 10 מיליון פרנקים צרפתיים. לפי המדיניות כיום לא יקבלו מ„בנק-ישראל“ חזרה את פיקדו-נותיהם, עווד שאלה שהפקידו בבנק בתל-אביב אכן יקבלו את כספם חזרה.

לאחרונה התגלה גם כי מיספר ניכר של ישראלים יפסידו כספם כתוצאה מ-פשיטת-הרגל של בנק „הארשטיט“ פי-גרמני. ישראלים אלה החזיקו בכספי פי-צויים מגרמניה בחו"ל, ולא העבירום אר-צה. הם הפקידו אותם בבנק הגרמני הפרטי, ששילם ריבית גבוהה ביותר, והת-מוטט לאחרונה.